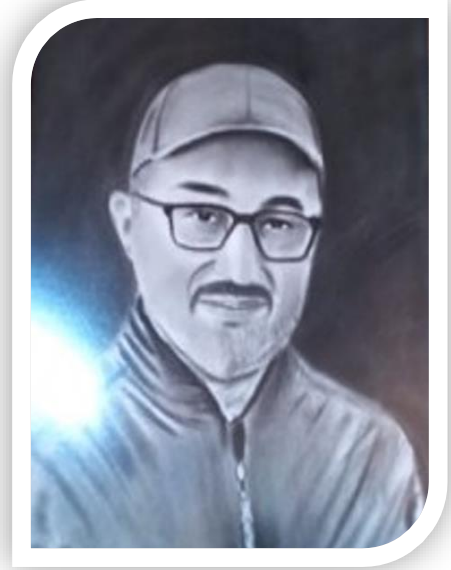

TASAVVUF SOHBETLERİ

HAFİZ DİVANI'NDA

ŞEMSETTİN KESER

EY SAKİ, KADEHİ DÖNDÜR,
MECLİSTEKİLERE VE BANA SUN
AŞK ÖNCEDEN KOLAY GÖRÜNDÜ
AMA SONRADAN MÜŞKÜLLER MEYDANA
GELDİ

Nesimi Hazretleri ifade etmiştir:

*Nesimi saki lütfundan bugün mest-i tecellidir
Beni mest eyleyen daim o meyden Mustafa gördüm*

Niyazi Mısri ise:

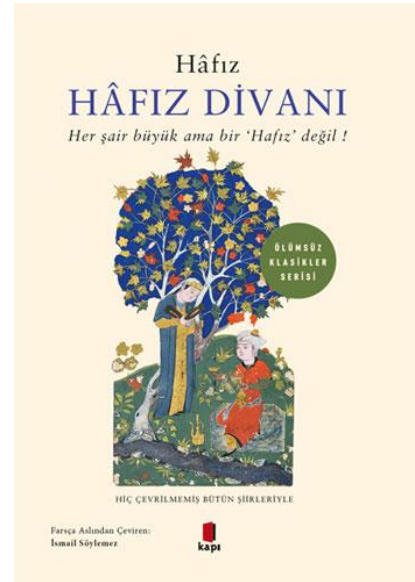
*Zahida ayık dururken anlamazsın sen bizi
Cur'ay-ı safi içüp mestan olan anlar bizi*

Alvarlı Lütfü Hazretleri;

*Sakiya doldur şarabı vakt-i iftardır bu dem
Mamur eyle bu harabı lütf-ı ızhardır bu dem*

MEDRESEDE SÖZ VARDIR TEKKEDE HAL / FAKAT AŞK
SÖZDEN DE DIŞARIDIR HALDEN DE / İSTER ŞERİAT MÜFTÜSÜ
OL İSTER TEKKE VAİZİ / AŞK MAHKEMESİNE GELDİN Mİ
KESİLİRSİN DİLDEN DE (Ömer Hayyam)

BENDE-İ ÂL-İ ABÂYIM BANA BESDİR KÖHNE ŞÂL
ÖYLE ÜRYÂNIM Kİ ESBÂB-I GURÛR EMR-İ MUHÂL
BÎ TEKELLÜF LÂÛBÂLİYİM NE LAZİM KİL Ü KÂL
İLM Ü FAZL U ZÜHD Ü TAKVA AKİLE OLDU İKÂL
ÂŞIK-I ŞÛRİDEYİM MEN FÂRİĞ U ÂZÂDEYİM
Şeyh Galip

HAZRETİ MEVLANA'NIN HALEP'DEKİ KERAMETİ

Hazreti Pir efendimiz, Halep'te Halaviye medresesinde Mevlâna Kemaleddin bin Adim isimli değerli bir hocadan ders alıyordu. Müderris onun alnındaki olgunluk ve hidayeti müşahade ettiği için Hz. Pir'e saygılı davranıyordu. Diğer talebeler bu saygıyı çekemediler ve hocalarına: "Bu yabancıya bu kadar çok itibar ediyorsun ve bize hiç yüz vermiyorsun" diye şikayetlenseler de "Ben onda büyük bir kabiliyet görüyorum" diyerek onları savuşturdu. Aynı çekemeyen talebeler bir gün hocaya: "Senin değer verdiğin o talebe gece olunca kalkıyor medresenin kapısı gizlice açıp dışarı çıkıyor" deyince Hoca inanmadı ama bu durumu izlemek istedi. Akşam kapıcılar medresenin kapılarını kilitlediler.

Hız. Mevlâna hücrelerinden çıktı kapıya yaklaştı parmağı ile dokununca kilit açıldı yürüdü çıktı. Gizlendiği yerden bu durumu gören müderris izlemeye başladı. Hız. Pir şehrin Antakya kapısına geldi, kapıya dokundu ve kapı açıldı. Hız. Mevlâna önde müderris arkada takip edip gittiler. Birden uzaktan pırl pırl parlayan nurani bir kubbe göründe. Hız. Mevlâna oraya vardı, ruhani topluluğa selam verdi ,onlarla bir vakit murakabe edip zikre başladılar. Sonra kalkıp sabah namazının farzına hazır oldular. Cemaatin "Allah ü Ekber" diye namaza durdukları zaman o tekbirin heybetinden ,müderris bayılıp kaldı.

Kendine gelince ne kubbe vardı ne de insanlar. Çölün ortasında yapayalnız. Hayranlığında gözlerinde yaş olduğu halde şehrin bulunduğu yönü tahmin ederek yürümeye başladı. Medresede talebeler müderrisi bulamayınca aramaya başladılar. Hız. Mevlâna efendimiz hemşerisi olan seyisi çağırıp: "Şehrin filan kapısından çık, İbrahim Mescidinin

yolunda onu ara" dedi. Seyis deveye bindi o istikamete doğru deveyi sürdü. Ancak öğle vakti, müderrisi, yerde yürüyemeyecek bir vaziyette buldu. İnip deveye bindirdi. Müderris seyise kendisini nasıl bulduğunu sorunca seyis Hz. Mevlâna'nın burayı tarif ettiğini anlattı. Medreseye gelince Hz. Mevlâna herkesten önce gelerek müderristen bu hadiseyi kimseye anlatmamasını rica etti. O da anlatmadı. ancak hadiseden sonra müderrisin saygısı ziyadeleşmişti. Mevlana'nın huzurunda iki diz üstü otururdu. Hız. Pir bu sırrın daha fazla muhafaza edilemeyeceğini anlayarak adamlarıyla Halep'ten ayrılıp Şam'a gitti.

HAZRETİ MEVLÂNA'NIN FAZİLETİ

EVLIYANIN HER BİRİNİN ÖZEL BİR MEŞREBİ VARDIR. PEYGAMBERLERİN OLDUĞU GİBİ. PEYGAMBERLERİN BAZILARININ MEŞREBİ LEDÜNNİDİR. Hız. ÂDEM PEYGAMBER GİBİ. BAZISI HAKK'LA KONUŞMAK VE HAKK'A YAKLAŞMAKTIR. MUSA (A.S) GİBİ, BAZISI RUHİDİR. İSA (A.S) GİBİ. PEYGAMBER EFENDİMİZE ise tüm meşrepler verilmiştir. Esmâ-i Hüsnâ'nın hepsinden öbür tarafa geçmiştir. Mevlâna Efendimiz Peygamberimiz sav meşrebinin feyzinden pay almıştır. Nitekim buyur: Hakk Teala'nın hazinesini açtılar; geliniz, hepiniz hil'at giyiniz Hazreti Muhammed Mustafa (sav)yine geldi, göründü; hepiniz iman ediniz !"

SARHOŞLUKLAR

Aşk sarhoşları olan ariflerin "sekr" dediğimiz manevi sarhoşluklarındaki söylemlerini ciltler izah edemez. İbni Arabi hazretleri: "Bütün suretleri kabul eder oldu benim kalbim Gah Tevrat levhalarına Gah Kâbe duvarlarına Gah ceylanların otlandığı o vadiye. Benim mezhebim aşktır. Aşk bineği beni nereye götürürse Benim dinim

imanım orasıdır Mevlâna hazretleri *sekr* halinde şunları söylemiştir: *"Bugün seher vaktinden beri sarhoşuz, darmadağınımız, perişanız, mademki darmadağınık olmuşuz, o zaman darmadağınık sözler söyleyelim."*

ÇOCUĞUN NASİHATI

Hasan Basri hazretleri hacca giderken devesini kaybeder. ararken bir çocuğa rastlar ve sorar. Çocuk ise deve filan yerde der gider devesini bulur ve çocuğun yanına gelir. Çocuklar arasında su konuşmalar geçer:

-Ey ihtiyar ne yer ne içersin. Hasan Basri Hazretleri:

-*"Şehvetimi kırmak için arpa ekmeği yer, yün giyerim."* Çocuk:

-*"Helal olduktan sonra istediğini ye ve istediğini giy."* Çocuk yine sorar:

"Nerede yatıp kalkıyorsun?". Hasan Basri:

-*"Sazlıktan yapılmış bir kulübede"* diye cevaplayınca çocuk:

"Kendine zulmetme, istediğin yerde konakla," dedi. Bunun üzerine Hasan Basri dedi ki: *"Eğer çocuk olmasaydın konuştuğun şeyleri dinler ve gereğince amel ederdim"* dedi. Çocuk:

"Seni gafil görüyorum. Sana dünyadan haber verdim, kabul ettin. Sana şimdi dinden haber veriyorum istinkaf ediyorsun. Evine dön, bu halinle sana hac gerekmez"

HİLMİ BABA

İstanbul'da yaşamış Bektaşî bir Melami eriydi. Osmaniye Düziçi ilçesinde yaşayan Kürt Bahri Baba anlatmıştı. Hilmi Baba'yı İstanbul'da ziyarette gittim. Mevsim kavun-Karpuz zamanıydı. Dergâha yakın bir yerde güzel kavun satan bir tablacı gördüm. Tezgahındaki tüm kavunları satın aldım ve tablayı dergâha götürmesini

söyledim. Peşime bir sakallı şahıs katıldı. İllaki beni de oraya götür dedi. Ben ne kadar söyledimse *"Efendi bu zat sizin bildiğiniz gibi değil, amelsiz, inançsız v.s"* adam illaki ısrar etti.

Onun yanına bir başka sakallı adam daha geldi .Beni de götürün dedi. Naçar peki dedik dergâha vardık. Ben bir kenarda oturdum. Biraz sonra ikindi ezanı okundu. Benimle gelen iki kişi abdest, namaz diye telaşlanmaya başladı.. Hilmi Baba başlangıçta sustu sonra bu gelenlerin isteği artınca adamlara, musluk ha şurada abdestinizi orada alınız, şu betonun üzerine gazete açın namazı orda kılın deyince adamlar ; abdest dahi almadan mekânı terk edip gittiler. Hilmi Baba bana döndü. *"Bunlar Allah'ı bir cihette arıyorlar. Halbuki Allah şaş cihette mevcuttur..."*

EZELLE ALAKALI

İnsanların ahlaklarının farklı oluşu ;bedenler şehadet aleminde birbirleri ile karşılaşmadan ruhların ,ruhlar aleminde birbirleri ile tanışmalarından dolayıdır. Kimin ruhu salih bir adamın ruhu ile tanışmışsa ,bu ezeli tanışma dolayısıyla salih olur. İşte ahlakın salih ve fasid diye farklı oluşu bir münasebet sebebiyledir. Bu alaka, cismani ve ruhani olabilir. Cismani alaka insanoğlunun yaratıldığı çamurla alakalıdır. Ruhani açıdan alakaya gelince daha önce zikredilen ruhani münasebetle ilgilidir. Efendimiz SAV şöyle buyurmuştur: *"Ruhlar, düzenli ordular gibidir. Ruhlar aleminde birbirleriyle tanışanlar dünyada kaynaşır, birbirlerini yadırgayanlar da ihtilafa düşerler"*

BURSA ULU CAMİİ

Şeyh Üftade Hazretleri şöyle demiştir. *"Kâbe-i Mükerrrem'e, Medine-i münevvere ve Kudüs-ü Şerif'ten sonra Bursa'daki Cami-i Kebir'den daha şerefli*

yer yoktur. Bu cami, Nuh (a.s) 'a iman etmiş olan yaşlı bir kadının evinin yeri idi.. Kadın gemiye erişememiş, Allah'ta onu bu evde tufandan korumuştur. Bunun böyle olduğu keşf yoluyla bazı ehlullah'a zahir olmuştur. Bu camide İlim ve ibadetle iştigal edeni de Allah gaflet tufanından korur.

HAZRETİ ÖMER'İN KABRİSTANDAKİLERLE KONUŞMASI

Baki kabristanının yanında n geçerken Hz. Ömer Efendimiz: "Allah'ın selamı üzerinize olsun ey kabir ehli. Buraları soracak olursanız , hanımlarınız evlendi, evlerinize başkaları oturdu, mallarınız mirasçılara dağıtıldı " dedi. Hatıftan bir ses "Ya Ömer !sende buraları soracak olursan , önden ne göndermişsek burada onu bulduk, infak ettiğimiz şeylerin karşılığını fazlası ile aldık , elimizden geldiği halde yapmadığımız şeyler konusunda da hüsrana uğradık" diye seslendi

İMANIN BEŞ KALESİ

İman beş kalesi olan bir belde gibidir. Bu kalelerden birincisi altın, ikincisi gümüş, üçüncüsü demir, dördüncüsü tunç ve beşincisi kerpiçtir. Eğer belde halkı ,kerpiçten kale içinde ittifak halinde ise düşman onlara ulaşamaz. Fakat birlik ve beraberliği terkedip ittifakı bozarlarsa ,düşman önce birinci, sonra ikinci, üçüncü ve sırasıyla tüm kaleleri yıkıp onları mahveder. Aynen bunun gibi imanında beş kalesi vardır: Bunlar sırası ile YAKİN,İHLAS,FARZLARI İFA,SÜNNETLERİ EDA, EDEPTİR. Kişi edebe riayet ettiği sürece şeytan ona erişemez. Fakat edebi terk ettiğinde şeytan önce sünnetlere, sonra sırasıyla farzlara, ihlas ve yakine tazarru ederek bunları yok etmeye çalışır. Bu sebeple insanın abdest, namaz, alış-veriş ve sohbet gibi tüm

hallerinde edebe riayet etmesi gerekmektedir.

HASEDÇİNİN CEZASI

Hikmet ehli bir adam ,bir kralın meclisine katılır. Kralın huzurunda edeple durur ve şöyle der: "İyilik edene iyiliğinin karşılığı olarak sen de iyilik et. Kötüye de kötülük olarak kendi kötülüğü kafidir." Huzurda bulunan birisi, bu adamın mevkiine ve krala karşı söylediği bu hikmetli söze haset eder. Fırsatını bulduğunda bu adamı krala kötüler. Falan adam, sizin ağzınızın çok kötü koktuğunu söylüyor." Kral, "Bu söze nasıl inanabilirim?" der. Gammaz adam: "İsterseniz çağırtın size yaklaştığında ağız kokusunu duymamak için elini hemen yüzüne nasıl götüreceksin" görün.

Hasetçi kralın huzurundan çıkıp o adamı buldu ve evine yemeğe davet ederek bol sarımsaklı bir yemek ikram etti. Sonra adamla birlikte kralın huzuruna gittiler. Adam krala yaklaştığında ağzının sarımsak kokusu krala gitmesin diye eli ile ağzını örtünce kral hasetçinin doğru konuştuğuna kanaat getirip, hediye vereceği kimselere bizzat kendisi mektup yazma adeti gereğince bir mektup yazdı ve o şahsa vererek valiye götürmesini istedi. Mektuptaysa bu mektubu getiren kişinin boğazlanmasını, derisinin yüzülmesini ve içine saman doldurularak kendisine geri gönderilmesini yazmıştı.

Yazılardan haberi olmayan iyi niyetli adam bu mektubu götürürken, hasetçi, mektupta bir ödül var sanarak bu şahsa diller döktü ve mektubu ondan alarak valiye götürdü. Vali mektubu okudu adamı yakalattı. Boynunu vuracağı sırada hasetçi mektup sahibinin kendisi olmayıp falan şahıs olduğunu söylese de vali inanmadı. Adamın boynunu vurarak denileni yaptı. Birkaç gün sonra hikmet ehli

adam kralın huzuruna vardı. Kral adamı karşısında görünce şaşırıp ve mektubu ne yaptığını sordu. Adamcağız, bir arkadaşım vardı. O yalvardı, onu benden istedi. Ben de verdim" dedi. Kral o zaman dedi ki o arkadaşın benim ağzımın kötü koktuğunu söylediğini anlatmıştı Doğru mu..?

Sen öyle demiş miydin? Adam cevap verdi. "Hayır efendim ben asla böyle bir şey demedim dedi. Peki neden benim huzurumda elini ağzına götürdün deyince..? Adam, efendim, o arkadaşın evinde sarımsaklı bir yemek yemiştik. Benim ağzımın kokusu sizi rahatsız etmesin diye elimi ağzıma tutarak konuştum" deyince Kral, Peki öyleyse, yerine dön. Kötüye kötülük olarak kendi yeter." dedi.

NİÇİN SİHİRBAZLIK EN ÇOK YAHUDİLERDE YAYGINDIR..?

Şeytanlar gök yüzüne tırmanır meleklerin dünyada ölüm ve başka şeylerle ilgili konularda söylediği şeyleri dinlerler ve dünyaya dönünce her kelimeye yetmiş yalan katarak kahinlerine ve insanların akıllarını karıştırıyorlardı. İnsanlar bunları yazdı ve Beni İsrail'de "cinler gaybı bilir" görüşü hâkim oldu. Hz. Süleyman Peygamber olarak gönderildiği vakit bu kitapları toplattı bir sandığa koydu ve tahtının altına gömdü. Sonra da "Her kim ki şeytanlar gaybı bilir derse onun boynunu vururum" dedi. Süleyman (as) vefat edip onun kitap sakladığını bilen alimlerde ölünce başka bir nesil geldi.

Şeytan İnsan suretine girip Beni İsrail'den bu guruba geldi.ve dedi ki: "Size, ömür boyu harcamakla bitiremeyeceğiniz bir hazinenin yerini göstereyim mi..? "Onlarda "göster" dediler. Onlarla gidip "Şu kürsünün altını kazın" dedi. Ancak kendisi uzakta durdu. "Onlar, sende yaklaş" dediler ancak şeytan : "Hayır ben

buradayım, eğer dediğim çıkmazsa beni öldürün" dedi. Şeytanın yaklaşmayışının sebebi şu idi. Hz. Süleyman'ın tahtına gelen şeytanlar anında yanardı. Yahudiler orayı kazıp kitapları çıkarttılar. Şeytan onlara, "Süleyman (as) insanları, cinleri, şeytanları ve bu kuşlarla zaptederdi" dedi ve gözden kayboldu. Böylece insanlar arasında Hz. Süleyman'ın sihirbaz olduğu fikri yayıldı. Yahudiler bu kitapları aldılar ve kullandılar. Sihirbazlığın en çok Yahudilerde olmasının sebebi de budur

YAHUDİLERİN HZ. CEBRAİL DÜŞMANLIĞI

Peygamberimiz Medine'ye geldiğinde Fedek sakini Yahudilerinden Abdullah b. Suriya O ' na şöyle sordu: -"Ya Muhammed, uykun nasıldır? Çünkü biz ahir zamanda gelecek nebinin uykusundan haberdar edildik. "Efendimiz buyurdu ki: "Gözlerim uyur, kalbim uyanıktır. Yahudi dedi ki: "Doğru söyledin, Pekâlâ söyle bakalım, çocuğun azaları babadan mı, yoksa anadan mı olur? Peygamberimiz (sav)"Kemik ve damarlar babadan, kan, et, tırnak ve saç anadan olur," dedi. Yahudi "doğru söyledin" dedi. Peki çocuk niçin ya amcasına benzer ve onda dayılarına benzer bir taraf olmaz veya dayılarına benzer de amcalarına benzer bir yönü bulunmaz?" Peygamber SAV buyurdu ki:

Kadın ve erkekten hangisinin suyu diğerine galebe ederse , çocuk o tarafa çeker" Yahudi, "doğru söyledin ey Muhammed" dedi. Sonra , Beni israil'in kendine haram kıldığı yiyecekleri sordu. Peygamber (sav) buyurdu: "Yakub (as) çok şiddetli bir hastalığa tutulmuştu. Şifa verdiği takdirde Cenab-ı Hakk'a şükür olarak en sevdiği yiyeceklerden yemeyeceğine nezretti. En çok sevdiği yiyecek deve eti ve en çok sevdiği içecek de deve sütü idi." Yahudi : "Doğru söyledin " delip :Bu seferde cennete ilk indirilen şeyi

sordu. Peygamberimiz "Balıktır" dedi. Yahudi "Bunu da bildin, şimdi son bir sorum kaldı. Eğer bunu da bilersen ,sana inanır ve tabi olurum "deyip ona ; "Allah'tan geldiğini söylediğin ayetleri hangi meleğin getirdiğini "sordu.

Peygamberimiz "Cebrail'dir "deyince Yahudi "İşte o bizim düşmanımızdır" dedi. Bunun üzerine Hz. Ömer "sizi Cebrail'e düşman yapan nedir?" diye sordu .Yahudi şöyle dedi: "Onun bize pek çok kötülüğü olmakla beraber en büyük kötülüğü şudur. Allah Teala, Musa Peygambere, Beyt-ül Makdis'in Buhtu Nasır denilen bir adam zamanında yıkılacağını ve onun yıkacağı zamanı, haber verdi. O zaman gelince , Beni İsrail'in en kuvvetlilerinden birini onu getirmesi için gönderdik. Buhtu Nasır'ı Babil'de henüz zayıf bir çocuk olduğu halde buldu. Onu öldürmek için tuttuğunda Cebrail buna engel olup şöyle dedi:

"Eğer bu çocuk sizi öldürmek için emrolunduysa siz onu bulamazdınız, eğer aradığınız çocuk bu değilse neye dayanarak bu günahsız öldürmüş olacaksınız?" Arkadaşımızda buna kanıp çocuğu bıraktı. Daha sonra Buhtu Nasır, büyüdü, melik oldu. Bize saldırıp Beytül Makdis-i yıktı ve bizi katletti. Aynı zamanda Cebrail, nübüvvet görevini bize vermekle emrolunmuşken bir başkasına getirdi. İşte biz bu yüzden biz onu düşman edindik Mikail de Cebrail'in düşmanıdır. Bunun üzerine Hz. Ömer dedi ki : "Eğer Cebrail ve Mikail sizin dediğiniz gibi iseler ,birbirlerine düşman değillerdir. Vallahi siz merkepten daha da inatçı inkarcılersınız."

TASAVVUFTA MASONLAR

Masonluk, merkezinde Siyonizm'in bulunduğu, özelinde ise şeytanın bulunduğu bir yapılanmadır. Ancak dış suretini görenler asla bunların böyle bir

anlayışa sahip olmadığını belirtir. Çünkü, gizli yapılanmalar içinde işin özünü bilebilecek kişi sayısı çok azdır. Bu nedenle dış halkalar bundan habersizdir. Faaliyetler hep insan merkezli olup, iyilikler, yardımlaşmalar vs. ön planda gözükür. Fakir bir masona asla rastlayamazsınız.

Hepsi dünyalık olarak zengin olup bu zenginlikler, cezbedilecek insanlar için kullanılır. Tıpkı renkli ve kokulu gördüğü çiçeğe gelen bir arı gibi, gelenler dış görseelliğe takılarak dünyevi bir şeyler umarlar yahut ekonomik durumu iyi ise gençliğin hırsı dindiğinden ruhsal rahatlama merkezleri ararlar ve bu nedenle halkaya dahil olurlar. Şeytana esir olanlar en içtekiler ise tüm dünyanın ellerinde olmasını dileyen satanistlerdir. Bu nedenle, eğer hasbelkader bir maneviyat ehli hasbelkader içlerinde olursa bundan rahatsız olurlar. Çünkü ateşten yaratılan şeytan, Hakk'ın nuruna sahip mü'minden rahatsız olur.

Tıpkı cehennemin, sırat üzerinden geçen mümine "çabuk geç, nurun ateşimi söndürecek" demesi gibi. Mümindeki feraset, vücut letaiflerinin çalışması nedeniyle bu teşkilat içinde olanların sözleri o müminde itminan duygusu oluşturmaz, aksine söylemleri doyurucu değildir. Ancak, tüm şeytana hizmet edenler de olduğu gibi, masonik yapılanma içinde olanların söylemleri, verdiği bilgiler hep ezoterik içerikli ve ruhsaldır. Hal yaşamayan birisi için bu çok çekicidir. Hiçbir mason, Peygamberimizin ismi geçtiğinde yahut onun ismini andığında "Hazret-i" kelimesini kullanmadığı gibi salavat getirmez. Çünkü şeytan orjinli olanların en büyük düşmanı İslamiyet ve İslamiyet'in amiral gemisi olan tasavvufu çökertmek ve itibarsızlaştırmaktır. Tasavvufufla ilgili olanların bu konuda hassas olması gerekir

CANSIZLARIN VE HAYVANATIN ALLAH'I BİLMESİ

Kur'an da taş örneği verilir."(Ne var ki) bunlardan sonra yine kalpleriniz katılaştı. Artık kalpleriniz taş gibi yahut daha katıdır.

Çünkü taşlardan öylesi d var ki, içlerinden ırmaklar kaynar. Öylesi de var ki çatlar da ondan su fışkırır. Taşlardan bir kısmı da Allah korkusuyla yukarıdan aşağı yuvarlanır. Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir"(Bakara 2/74) Bu ayette, sertlik yönünden demir yahut tunç örneği verilmemiş, taş örneği verilmiştir. Çünkü ısıtınca demir ve tunç eriyerek sertliği gider ama taş öyle değildir. Cansız dediğimiz taşın yaptığı bir görev ve Cenab-ı Hakk'ı tanıma sistemi vardır. Çünkü "O'nu hamd ile teşbih etmeyen hiçbir şey yoktur"(İsra 17/44),"Eğer biz o Kur'an71 bir dağa indirseydik ey Muhammed ! Sen de o dağın Allah korkusuyla baş eğerek parça parça olduğunu görürdün"(Haşr 59/21) Üftade hazretleri "VAKIAT" isimli kitabında süluku esnasında akan sudan: "Ya daim ya daim" nidasını işittiğini söyler.

MESNEV-İ ŞERİF'TE
buyrulmuştur:

Suyun da toprağın da çamurun da konuşması vardır. Ancak onların konuşmasını ehl-i dil anlar. Filozof ki, mescitteki hurma kütüğünün ağlamasını inkâr eder. Öyleleri evliyanın batını duyularından habersizdir. Gönlünde şüphe ve eğrilik bulunan kimseler, Bu alemde gizli filozof taifesindendir"

MUHAMMED ÜMMETİNİN GÜNAHKARLARININ CEZASI

Eski ümmetlerde ceza yerin dibine geçirilmek, bedenlerinin suretinin değiştirilmesi şeklindeydi. Bu ümmetin

cezası ise kalplerine verilmiştir. Nitekim Allah Teala: "Onların gönüllerini ve gözlerini değiştiririz de sanki onları evvelce hiç iman etmemişe çeviririz"(Enam,6/110) buyurmuştur. Domuza çevrilmenin alameti pislik yemektir. Haram yiyenin kalbide başka yaratığa çevrildiğini gösterir. Kalbin sıfatlarının hayvani sıfatlarla değiştirildiğinin alameti üçtür:

1-İBADETTE LEZZET ALMAMAK,
2-MASİYET İŞLEMekten
KORKMAMAK,
3-KİMSENİN ÖLÜMÜNDEN İBRET
ALMAYIP AKSİNE GÜN GEÇTİKÇE
DÜNYAYA RAĞBETİ ARTMAKTIR.

Avf b. Abdullah demiştir ki :hayır ehli birbirlerine yazdıkları mektuplarda şu üç noktaya dikkat çekerlerdi.

1-Ahirete çalışanın ,dünya işlerinde kefil Allah'tır.

2-Allah ile muamelatını düzgün yapanın insanlarla muamelatını Allah düzeltir.

3-İçini ıslah edenin dışını Allah ıslah eder.

İSMİ AZAM'I BİLMEME KİM LAYIKTIR ?

Büyüklerden birine senelerce hizmet eden bir mürit, "Efendim ! Bana ismi azam'ı öğretmenizi istiyorum" der. O büyük zat, "Buna ehliyetiniz var mı?" deyince "Evet" diye cevap verir. Şeyh efendi, "Öyle ise şehrin kapısına git, orada olup bitenleri gel bana anlat" der. Mürit çıkar, şehrin kapısına gidip oturur. Etrafı seyrederek. Görür ki bir ihtiyar, hayvanı ile bir yük odun getiriyorken asker onu döver ve odunlarını zulmen gaspeder. Salık biraz daha bekledikten sonra daha fazla sabredemez kalkar gider hadiseyi şeyhine anlatır.

Şeyh dinledikten sonra sorar, "Eğer ismi azamı bilse idin orada ne yapardın?". Salik cevap verir: "Askerin helakına dua ederdim?". Şeyh efendi, "Fakat bilesin ki bana ism-i azamı öğreten o ihtiyar oduncudur." Bir mü'minde bu oduncuda olduğu gibi sabır, rahmet ve halka şefkat sıfatları kemaliyle tahakkuk etmeksizin İsm-i Azamı bilmeğe layık olmaz, bu sebeple cihad-ı ekbere ihtimam ederek nefsi ıslah eylemek ve Hakk'a teslimiyetle kâmil bir kul olmak lazımdır.

GARİP OLAN İSLAM

Peygamberimiz SAV 'in "İslamiyet garip olarak başladı, garip olarak nihayete erecektir" hadis-i şerif konusunda Atpazari Osman Efendi demiştir ki Hadis-i Şerif'te söz edilen İslam, hakiki İslam'dır. Bu İslam'ın sahibi olan Müslüman ebediyyen mürted olmaz. Garip oluşu ise , kendisi ile dostluk kurup, anlaşacak bir kimsenin bulunmayışıdır".

Mesnevi'de buyurulmuştur:

Beyazıd-ı Bestami zamanında bir Mecusi vardı. Bir bahtiyar Müslüman ona dedi ki "Sen Müslüman olsan ne olur sanki? Bu sayede yüz necat ve sevinç bulursun. Mecusi dedi ki "Eğer gerçek Müslüman varsa O , alemin şeyhi Beyazıt-ı Bestami'dir. Ben gizlice mü'min olayım iman getireyim. Gerçi mührümün ağzı kapalıdır, iman istidadım yoktur. Gerçi benim imanınızda sizin imanınız gibidir. Benim, sizin imanınız gibi bir imana meyil ve arzum yoktur. İman tarafına yüzlerce meyil ve muhabbeti olan kimse ,Sizi , sizin hal ve ahvalinizi görünce imandan uzaklaşır. Çünkü sadece bir isim vardır ortada mana yoktur. Farsçadaki beyaban Arapçadaki mefaza hep sahradır. Mana değişmedikçe sonra isim değişmiş neye yarar.

Hız. İsa (As.) bir Yahudi ile yolculuğa çıkar. Hız. İsa'nın yanında üç yufka vardır. Bunları Yahudi'ye teslim eder ve muhafaza etmesini söyler. Yahudi yufkanın birini gizlice yer. Bir yerde konaklarlar ve Hız. İsa yufkaları ister. Hız. İsa "yufkanın eksik olduğunu görünce "üçüncüsü nerede ?" diye sorar. Yahudi inkâr eder. Hız. İsa ona yemin verir. Yahudi yemin eder. Yola devam ederler. Bir müddet sonra üç külçe altın bulurlar. Yahudi altınları görünce "bunları hemen paylaşalım " der .Hız. İsa bir parça kendine, diğer parçayı Yahudi'ye verir.

Üçüncü parça için de "Bu üçüncü yufkayı yiyen arkadaşımızın" deyince Yahudi "Üçüncü yufkayı yiyen benim" der. Hız. İsa arkadaşına : "Öyleyse benden uzak ol" altın külçelerinin hepsi senin olsun" der ve arkadaşını terk eder. Çok geçmeden üç tane hırsız gelir. Anlaşıp Yahudi'yi öldürürler ve altınları alırlar. Acıkmış oldukları için içlerinden birini yiyecek almak için şehre gönderirler. Kalan iki kişi kendi aralarında plan yaparak üçüncü arkadaşlarının dönüşte öldürüp altınları ikisi paylaşmaya karar verirler. Arkadaşları yiyeceklerle dönünce onu öldürürler. Gelen yiyecekleri yerler. Ancak şehre giden Yahudi tüm altınları almak için yiyeceklerle bolca zehir koymuştur. Tüm altınlar kendine kalsın diye onları zehirlemek niyetindedir. Bir müddet sonra Hız. İsa aynı yerden dönerken bakar ki ortalıkta dört ceset mevcuttur. Bu işe hayret eder. Cebrail (As.) gelir ve hadiseyi kendisine haber verir.

HİLEKARLARIN SONU